

2024/635

20.2.2024

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2024/635

af 2. februar 2024

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 for så vidt angår bevismidler for varers toldmæssige status som EU-varer og visse bestemmelser vedrørende procedurerne for EU-forsendelse

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen ⁽¹⁾, særlig artikel 157 og 232, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den praktiske gennemførelse af forordning (EU) nr. 952/2013 kombineret med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 ⁽²⁾ har vist, at der er behov for visse ændringer af gennemførelsesforordningen for at tilpasse den bedre til de økonomiske operatørers og toldmyndighedernes behov og for at tage hensyn til overgangen fra papirbaserede dokumenter til brug af elektroniske dataudvekslinger for så vidt angår bevismidler for varers toldmæssige status som EU-varer og visse aspekter af procedurerne for EU-forsendelse.
- (2) Med hensyn til bevismidler for varers toldmæssige status som EU-varer er det nødvendigt at ajourføre de betegnelser, der skal angives for EU-varer, hvis emballage ikke har toldmæssig status som EU-varer. Desuden bør der kun gives tilladelse til efterfølgende udstedelse af sådanne bevismidler i behørigt begrundede tilfælde, og det er nødvendigt at fastsætte den periode, inden for hvilken disse bevismidler kan udstedes efterfølgende.
- (3) I henhold til artikel 128 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 ⁽³⁾ giver lempelsen af udstedelsen af et T2L- eller T2LF-dokument mulighed for at undlade at påtegne det pågældende T2L- eller T2LF-dokument med beviset for varers toldmæssige status som EU-varer. En sådan lempelse bør kun finde anvendelse i den medlemsstat, hvor udstederen har fået tilladelse til at udstede T2L- eller T2LF-dokumentet i henhold til artikel 128 i den delegerede forordning (EU) 2015/2446. Sådanne beviser registreres i kodekssystemet til bevis for EU-status (PoUS), der er omhandlet i bilaget til Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2151 ⁽⁴⁾.
- (4) Det bør desuden præciseres, at T2L- eller T2LF-dokumentet kun kan anvendes én gang, nemlig ved den første frembydelse af varerne med henblik på at fastslå deres toldmæssige status som EU-varer, og at der for eventuelle resterende varer i tilfælde af delvis anvendelse af bevismidler for varers toldmæssige status som EU-varer skal udstedes nyt bevismiddel.
- (5) For bedre at imødekomme de fremherskende økonomiske behov bør den person, der frembyder varerne for afgangstoldstedet, ligesom den person, der er ansvarlig for proceduren, have mulighed for at anmode afgangstoldstedet om at forelægge dem et forsendelsesledsagedokument eller et forsendelses-/sikringsledsagedokument.

⁽¹⁾ EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 af 24. november 2015 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 558).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2019/2151 af 13. december 2019 om fastlæggelsen af arbejdsprogrammet vedrørende udviklingen og indførelsen af de elektroniske systemer, der er omhandlet i EU-toldkodeksen (EUT L 325 af 16.12.2019, s. 168).

- (6) For at sikre en forenklet, men harmoniseret tilgang i hele Unionen og i de fælles forsendelseslande bør omladning af containere og lignende intermodale transportenheder på visse betingelser fritages og undtages fra listen over hændelser, der kræver toldmyndighedernes indgriben.
- (7) Gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 bør derfor ændres.
- (8) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 199, stk. 4 og 5, affattes således:

»4. Når det i stk. 1 nævnte bevismiddel anvendes for varer med toldmæssig status som EU-varer med en emballage, der ikke har toldmæssig status som EU-vare, skal der på dette bevismiddel angives følgende:

»N-emballage — kode 98200«.

5. Når det i stk. 1, litra b), c) og d), nævnte bevismiddel i behørigt begrundede tilfælde udstedes efterfølgende, angives følgende:

»Udstedt efterfølgende – 99210«

De bevismidler, der er omhandlet i første afsnit, kan kun udstedes med tilbagevirkende kraft inden udløbet af de frister for meddelelse af toldskylden, der er fastsat i kodeksens artikel 103.«

- 2) Artikel 200, stk. 3, affattes således:

»3. Det i stk. 1 nævnte bevismiddel skal forelægges det kompetente toldsted, hvor varerne frembydes, med henblik på at fastslå deres toldmæssige status som EU-varer efter genindførsel i Unionens toldområde, og MRN-nummeret skal angives.«

- 3) Følgende artikel 200a indsættes:

»Artikel 200a

En autoriseret udsteders udstedelse af bevismidler (Kodeksens artikel 153, stk. 2)

1. De lempelser for udstedelse af et bevismiddel for en autoriseret udsteder, der er fastsat i artikel 128 i delegeret forordning (EU) 2015/2446, finder kun anvendelse på de bevismidler for varers toldmæssige status som EU-varer, der er udstedt i den medlemsstat, der gav tilladelse til udstedelsen af disse bevismidler.

2. Den autoriserede udsteder af T2L-dokumentet eller T2LF-dokumentet registrerer bevismidlet for varernes toldmæssige status som EU-varer senest på tidspunktet for afsendelsen af varerne.

3. Den autoriserede udsteder må ikke begynde at flytte EU-varerne før udløbet af den periode, der er fastsat i den tilladelse, der er omhandlet i artikel 128, stk. 3b, litra c), i delegeret forordning (EU) 2015/2446.«

- 4) Artikel 205, stk. 1, affattes således:

»1. Når MRN-nummeret er anført for at bevise den toldmæssige status som EU-varer, kan T2L- eller T2LF-dataene, der tjener som grundlag for MRN-nummeret, kun anvendes til den første frembydelse af varerne med henblik på at fastslå deres toldmæssige status som EU-varer.

Når der kun anvendes T2L- eller T2LF-data for en del af varerne ved deres første frembydelse med henblik på at fastslå deres toldmæssige status som EU-varer, skal der gives et nyt bevismiddel for den resterende del af varerne i overensstemmelse med artikel 200 i nærværende forordning og artikel 128 i delegeret forordning (EU) 2015/2446.«

5) Artikel 303, stk. 4, affattes således:

»4. Efter anmodning fra den person, der er ansvarlig for proceduren, eller den person, der har frembudt varerne for afgangstoldstedet, skal afgangstoldstedet forsyne den person, der er ansvarlig for proceduren, eller den person, der har frembudt varerne for afgangstoldstedet, med et forsendelsesledsagedokument eller, hvor det er relevant, et forsendelses-/sikringsledsagedokument.

Forsendelsesledsagedokumentet skal leveres i den form, der er angivet i bilag B-02 til delegeret forordning (EU) 2015/2446 og skal, hvis det er nødvendigt, suppleres med varelisten i den form, der er angivet i samme delegerede forordnings bilag B-03.«

6) I artikel 305, stk. 1, indsættes følgende som andet og tredje afsnit:

»I de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, litra c) og f), hvor varerne transporteres i en og samme intermodale transportenhed, og transportformen ændres, uden at varerne i sig selv håndteres, og den intermodale transportenhed er forsynet med et entydigt ID-nummer, betragtes denne ændring ikke som en hændelse med henblik på første afsnit.

Med henblik på andet afsnit er en intermodal transportenhed f.eks. en container, et veksellad eller en sættevogn. Andet afsnit finder også anvendelse på et læsset køretøj, der transporteres på et aktivt transportmiddel.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 2024.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand